

[Rytter.]

følte han sig saa stærk, at han i 1926 som Justitsminister gik til Rigsdagen med Forslag om at bemyndige Justitsministeren til at nedlægge indtil 8 Dommerembeder. Jeg antager, det var ud fra praktiske Hensyn, den daværende Justitsminister gjorde det, ud fra den Mening, at han lettere kunde gennemføre det som Udtryk for en stærk Administration, end hvis de lokale Hensyn skulde diskuteres i Rigsdagen.

Dette Forslag fremsatte det ærede Medlem Hr. Steincke som Justitsminister i Folketinget, men der skete saa heldigvis det, at den daværende Justitsminister afgik ved en rolig og blid politisk Død — han opstod ganske vist senere —, og Skæbnen vilde, at Arven efter ham gik over til mig. Jeg var ikke saa diktatorisk indstillet, at jeg vilde bede Rigsdagen om Bemyndigelse til uden videre at nedlægge 8 Dommerembeder. Jeg havde den Tiltro til Rigsdagen, at naar Rigsdagen hørte saglige Argumenter fremført, saa vilde den ogsaa bøje sig for disse. Det blev ganske vist fra Raadet mig at fremsætte et Forslag, hvorved 4 Embeder skulde nedlægges paa een Gang, idet man frygtede, at saa vilde Rigsdagsmændene for de paagældende Kredse slutte sig sammen om at forhindre det. Jeg saa mere lyst paa Sagen, jeg saa saaledes paa den, at kunde den ikke klare sig ved Hjælp af saglige Argumenter, saa var den ikke noget værd. Men jeg troede om Rigsdagen, at den vilde bøje sig for saglige Argumenter, og jeg blev ikke skuffet.

Dette Forslag gik igennem i 1927. Jeg skal lige citere den tidligere Justitsministers Udtalelse, da han fremsatte sit — efter min Mening vel diktatoriske Forslag om, at han skulde bemyndiges til at nedlægge 8 Dommerembeder. Han sagde: Det er henstillet til mig at skære igennem uden overdrevent sentimental Hensyntagen til de øjeblikkeligt optrædende Deputationer under Ordførerskab af Politikere fra samtlige Partier. Det var gode Udtalelser, som den daværende højtærede Justitsminister kom med. Jeg gik altsaa til Rigsdagen, hvor jeg oplevede, at Lovgivningsmagten fuldt ud billigede Nedlæggelsen af disse Embeder. Jeg vil raade ærede Medlemmer til at læse igennem, hvad der blev sagt. Der blev sagt mange gode Ord af daværende

Landstingsmand Godskesen og af daværende Landstingsmand Fog-Petersen. Fra alle Sider lød der Tilslutning til det, der her skete. Man var klar over, at der var begaaet en Fejl i 1920. Kun om eet Embede var der Tvivl, det var om Ærø. Meningerne var noget delte inden for de forskellige Partier om, hvorvidt Embedet dér virkelig skulde nedlægges, og man kunde allerede dengang forudse, at naar der paa Rigsdagen var Tvivl om dette Embede, vilde det nok vokse frem igen, naar der kom en Minister, som ikke tog Administrationen saa konsekvent.

Da jeg var afgaaet ved en politisk Død, kom det nuværende ærede Medlem Hr. Steincke igen; han kom saa med Forslaget om Ærø, og Retskredsen dér blev oprettet. Det ærede Medlem har nu i 8 Aar gaet med den Anskuelse, at jeg stemte imod Oprettelsen af Ærø Retskreds. Jeg har hørt af en Person, som staar det ærede Medlem meget nær, endogsaa overordentlig nær, at han havde været fornærmet paa mig i 8 Aar, fordi jeg havde stemt imod. Det lykkedes mig ved at tage Rigsdagstidende frem at dokumentere, at jeg ikke havde stemt imod; jeg lod nemlig være med at stemme. Nu kunde jeg forstaa paa det ærede Medlem i Dag, at han er fornærmet over, at jeg ikke stemte saaledes, som han havde troet jeg havde stemt —, men det maa jeg overlade fuldstændig til det ærede Medlem.

Altsaa, Administrationen havde et bestemt Standpunkt, der deltes af Sparekommissionen og kom til Udtryk i Finanslovdebatten; Sagen havde været for gentagne Gange i Lønningsudvalget og i Finansudvalget. Efter det følte Administrationen, at dens Synspunkt var rigtigt, og gik til Lovgivningsmagten, som billigede det, idet den saa, at der var begaaet en Fejl. Dette var, om jeg saa maa sige, den historiske Udvikling, som jeg som sagt havde ventet, at det ærede Medlem Hr. Steincke havde givet. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister om ikke her i Tinget saa i Udvalget vil oplyse os om de Grunde, der har ført til, at man i det foreliggende Tilfælde gaar bort fra alt det, som tidligere er sket.

Jeg har hidtil talt om Sagen abstrakt; jeg gaar saa over til det konkrete Forslag angaaende Nibe og Løgstør.